

РЕШЕНИЕ

№ 382

гр. Карлово, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Дарина Ил. Попова

при участието на секретаря Ангелина Ст. Господарска
като разгледа докладваното от Дарина Ил. Попова Гражданско дело №
20225320100069 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВОТО е по иск с правно основание чл. 59, ал. 9 вр. с
ал.2 от СК.

Ищецът Г. Л. А. твърди, че с ответницата В. А. П. живели на семейни начала в град С., като от съвместното им съжителство имали родено едно дете - Л. Г. А. с ЕГН *****. Фактическата раздяла между двамата родители настъпила през 2015г., след което майката на детето заминала да работи в И.. От тогава грижите за детето били поети само от ищеца, който с помощта на родителите си, които живеели в кв. С., отглеждал и възпитавал Л. Г. А.. По настояване на ответницата през 2018г., детето било записано в първи клас в СУ „Х.П.“ град К., като също по нейно настояване детето било преместено да живее в дома на бабата и дядото по майчина линия в град К.. След първия учебен ден, майката отново заминала за И. и на втората седмица след заминаването ѝ в чужбина, родителите ѝ върнали детето на бащата в град С., тъй като не могли да се справят с ежедневните грижи за първокласника Л.. От 2015г. майката епизодично присъствала в живота на детето, вземала го през 2021г. на лятна почивка в И., а през зимата на 2020г. го водила на български земен курорт. От месец юни 2020г. ответницата започнала да изпраща пари за детето Л. - по 150 лева, но не всеки месец. Същевременно подарила на детето Л. зимно яке на футболен клуб „Б.“, игра П.С. и скъп мобилен телефон, с което демонстрирала пред детето по-добри финансови възможности от бащата на детето. Когато детето получило изпратения подарък от майката, същата не превеждала парични средства за издръжка, тъй като подаръците според нея били достатъчни за отглеждането му.

От 2018г. ищецът живеел на семейни начала с Д.Б. в жилище в град С. заедно с детето. В жилището на ищеца имало обособена детска стая и всички необходими условия за отглеждане и възпитание на детето. Непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието на детето Л. А. се поемали от бащата Г. А. и съжителстващото с него лице. Дватама ежедневно, когато детето е на училище, го карали и прибирали от град К. с автомобил. Бащата Г. А. осигурявал на детето всичко необходимо - храна, облекло, обувки, отопление, лекарства и витамини, учебни пособия и помагала. Бащата заплащал месечна такса за храна в училището на детето в размер на около 35 лева и осигурявал на детето джобни по пет лева на ден, като поемал и всички грижи в натура за детето.

Личен лекар на детето била *** П.П., като към настоящия момент били проведени всички профилактични прегледи и били извършени всички задължителни имунизации.

Ищецът работел като „*****“ в „Д.“ ООД - село Ж., с основно месечно възнаграждение в размер на 900 лева.

Бащата притежавал възпитателни качества, полагал ежедневни грижи за детето си, същото било привързано към него, имал добро социално обкръжение и възможност да се грижи за него, и желаел да упражнява родителските права спрямо детето, което към настоящия момент живеело в град С. заедно с баща си, а майката била трайно установена в И. където живеела и работела от 2015г.

МОЛИ съда да постанови решение, с което:

- да предостави на Г. Л. А. с ЕГН ***** с от град С., община С., област П., к-с „С.“ бл. *** упражняването на родителските права върху малолетното дете Л. Г. А. с ЕГН *****, родено от съвместното му съжителство с В. П. А. с ЕГН ***** от град К., община К., област П., ул. „Г.К.“ № ***

- да определи местоживеенето на детето при бащата;

- да определи майката В. П. А. с ЕГН ***** от град К., община К., област П., ул. „Г.К.“ № *** да осъществява лични отношения с детето Л. Г. А. с ЕГН ***** при режим: всяка първа и трета седмица от месеца в съботния ден от 10:00ч. до 17:00ч. на неделния ден с преспиване в дома на майката, както и 20 дни през летния сезон, които да не съвпадат с платения годишен отпуск на бащата;

- да осъди В. П. А. с ЕГН ***** от град К., община К., област П., ул. „Г.К.“ № *** да заплаща на малолетното дете Л. Г. А. с ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител Г. Л. А. с ЕГН ***** с от град С., община С., област П., к-с „С.“ бл. *** месечна издръжка в размер на 300 лева, считано от подаване на исковата молба – 24.01.2022 г. до настъпването на законоустановена причина за изменението или прекратяването ѝ, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, считано от падежа на плащане до окончателното плащане;

Претендира за разноските по делото.

ПО ДЕЛОТО е приет за съвместно разглеждане насрещен иск, предявен от В. П. А. против Г. Л. А..

Ответницата (и ищец по насрещния иск) В. П. А. с ЕГН ***** от град К., община К., област П., ул. „Г.К.“ № *** оспорва исковете.

Признава следните факти: че с ищеца са били във фактическо съпругеско съжителство в периода от 2011 г. до края на 2016 г., когато се разделили; че на 13.01.2011 г. се родило детето им Л. Г. А., ЕГН *****; че понастоящем живее в И. - от месец октомври 2017 г., че детето живее при баща си и лицето, с което той съжителства на съпругески начала - Д.Б., в жилище в град С., собственост на ищеца, че детето е ученик в СУ „Х.П.“ - гр. К..

Оспорва следните обстоятелства: че през 2015 г. заминала да живея в И., че оттогава грижите за детето са поети изцяло от ищеца, че родителите ѝ са върнали детето на бащата в края на втората седмица от началото на учебната година в първи клас (през 2018 г.), тъй като не могли да се справят с ежедневните грижи за него, че епизодично присъства в неговия живот, че е започнала да заплаща издръжка за детето едва през юни 2020 г., че сумата е в размер на 150 лева и не я плащала редовно, че с направените от нея подаръци на детето целяла да демонстрира по-добри финансови възможности, че в жилището на ищеца има обособена стая за детето.

Оспорва следните претенции на ищеца: да му бъде предоставено упражняването на родителските права върху малолетното дете; да бъде определено местоживеене на детето при баща му; да бъде определен режим на лични отношения с детето - така, както е посочено в исковата молба; да бъде осъдена да заплаща за детето месечна издръжка в размер на 300 лева, считано от датата на подаване на исковата молба до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска; да бъде осъдена да заплати на ищеца направените по делото разноски.

Сочи следното: с ищеца живели на съпругески начала от 2011 г. до края на 2016 г. Фактическата им раздяла настъпила в резултат на неговото негативно отношение към ответницата и агресивното му повеление. Ищецът бил много избухлив по характер, нервен, невъздържан, не можел да контролира емоциите си. По време на съжителството им често ѝ оказвал психически и физически тормоз. Позволявал си да я удря и да се заканва, че ще я запали, ще я убие, включително и пред детето и други хора. Хвърлял през прозореца храна и различни вещи. Изпитвала силен страх от него, тъй като смятала, че може да осъществи заканите. Продължителният тормоз ескалирал в няколко случая през декември 2016г., заради които, за да защити живота и здравето на нея и детето, подала молба за защита от домашно насилие, по която било образувано гр. дело № 1349/2016 г. по описа на Карловски районен съд, трети граждански състав, по което била издадена заповед за незабавна защита. През януари 2017 г. ищецът заминал за А., където бил до края на 2017 г. От раздялата им през декември 2016 г. до 17.10.2017 г. само тя полагала грижи за детето им, подпомагана от родителите си, и го издържала със свои средства, тъй като ищецът не плащал издръжка. На посочената по-горе дата заминала за И., искала да устрои живота си далеч от ищеца, тъй като се страхувала от него, да намери работа, която да обезпечи финансовата ѝ независимост, да създаде нормални условия за живот за нея и сина ѝ, тъй като искала да го вземе при себе си. През цялото време на престоя

й там се ръководила от желанието да живеят заедно, да се грижи за него и да го възпитава в благоприятна и спокойна среда без конфликти, скандали и тормоз, които били ежедневие, когато живели с ищеца.

След заминаването й за И., детето останало да живее при родителите на ответницата, с които имало създадени прекрасни отношения. Била спокойна за него, тъй като те били добри и отговорни хора, които го обичали и подкрепяли, а то било силно привързано към тях.

В края на февруари 2018 г. майка й трябвало да влезе в болница за операция. Помолила ищеца да вземе детето при него по време на отсъствието й. Той го взел и впоследствие отказал да го върне. Многократно ответницата молила ищеца да й даде детето. Няколко пъти й казвал, включително и пред детето, да отиде да си го вземе, че не го иска, но след това отказвал да й даде пълномощно за пътуването му в чужбина, което осуетявало вземането му от майката. Непрекъснато я разигравал с празни обещания. Това провокирало ответницата да предяви иск по чл. 127а от СК, по който било образувано гр. дело № 162/2020 г. по описа на Карловски районен съд, първи граждански състав, което приключило със съдебна спогодба от 22.01.2021 г., по силата на която детето може да напуска прелелите на Р.Б. и да се завръща в нея, придружавано от ответницата или от упълномощено от нея лице - роднина по права или съребрена линия, до всички страни в Е., през училищните ваканции, почивни дни през учебно време, официалните празници и в друго подходящо за детето време, на екскурзии, почивки, лагери, езикови курсове, гостуване и др., по предварително постигнато между родителите съгласие за това относно периода и продължителността на пребиваването в чужбина, като лятото ответницата имала право да взема детето за един месец, несъвпадащ с платения годишен отпуск на бащата. Съгласието за това пътуване било за срок от 2 години, считано от датата на подписване на споразумението до настъпване на законни причини, които обуславят изменението или прекратяването на даденото съгласие. След изтичане на двете години, считано от датата на подписване на съдебната спогодба, детето можело да пътува при същите условия, но не само до страни в Е., а и до Р.Т..

През годините на отсъствието на майката от страната, тя винаги поддържала контакти с детето - почти всеки ден се чували по телефона, на В. - с видео връзка, два пъти в годината си идвала в Б. и прекарвала с детето по две седмици. Били заедно на Нова година 2020-2021 г., ходили на почивка в зимен курорт. През лятото на 2021 г. детето било три седмици при нея в И.. Самото то имало голямо желание да отиде при майка си. Имали възможност да пътуват, да посещават музеи, ресторанти, забележителности, да ходят на гости на нейни приятели, да общуват спокойно. Детето било във възторг, било щастливо, че са заедно, харесала му средата, отношението на хората към него. Дори заявило, че не иска да си тръгва за Б..

Ответницата имала огромно желание детето да живее с нея в И.. Пребивавала легално в страната, имала постоянна работа на безсрочен трудов договор, получавала около 850-900 евро заплата на месец, ползвала жилище под наем, което се състояло от хол, кухня и четири спални. В него живеела със своя приятел, с когото били във фактическо съпружеско съжителство, а една от стаите се ползвала временно от негов приятел. Жилището било голямо и удобно, в него имало самостоятелна стая за детето. Приятелят й се

познавал с детето, тъй като в Б. си идвали заедно. Дватамата имали прекрасни отношения, като често се чували и по телефона. Ответницата искала да види как ще се чувства детето при тях в И. по време на престоя му през лятото на 2021 г., преди да предприеме действия, свързани с упражняването на родителските права. Имала желание да се разберат с баща му доброволно, но той не пожелал.

От разговорите ѝ с детето и от начина, по който то реагирало, когато му задавала въпроси, свързани дори с ежедневни теми, оставала с впечатление, че му е забранено да коментира с нея каквото и да било, свързано с неговия живот, и че то се страхува от баща си.

Детето се справяло добре в училище, но било подпомагано не от баща си, който завършил само осми клас, а от неговата приятелка.

Неоснователно се твърдяло в исковата молба, че в жилището на ищеца детето разполага със самостоятелна детска стая. Жилището било боксониера, в която кухнята станала спалня, а другото помещение било хол с кухненски бокс и детето спяло на дивана в него. Не смята, че в това жилище има или са създадени благоприятни условия за живот на детето.

Неоснователно било твърдението в исковата молба, че едва от месец юни 2020 г. започнала да плаща издръжка за детето по 150 лв. месечно и то не всеки месец. От заминаването ѝ в И. до момента винаги изпращала пари за неговата издръжка - първоначално на своята майка, която закупувала с тях всичко необходимо за детето, както разбрали с ищеца, а от 2020 г. - по съвет на адвокат ѝ, изпращала средствата на ищеца, за което представя документи за парични преводи. Първоначално парите ги изпращала на майка си, а не на него, тъй като по това време ищецът играел хазарт и се притеснявала дали ще стигнат до детето. Освен издръжката, купувала на детето дрехи, обувки, маратонки, електронни игри и други вещи. През лятото на 2021 г. му купила смарт телефон, тъй като неговият бил счупен и не можела да се свързва с него по В..

Оспорва твърдението на ищеца, че има добри възпитателски качества. Счита, че тя притежава по-добър родителски капацитет. Желала тя да упражнява родителските права, като детето живее при нея. Отношенията им били изключително близки. Такива били и отношенията между детето и нейните родители, с които то свикнало, като в периода на отсъствието ѝ от страната детето с желание ги посещавало и общувало пълноценно с тях. Можела да разчита на родителите си в грижите и възпитанието на детето. Имала отлични битови условия за живот, финансова обезпеченост и добро социално обкръжение. Счита, че с оглед законните критерии, установени с нормата на чл. 59, ал. 4 от СК, е по-подходящия родител за упражняване на родителските права върху детето.

Оспорва претенцията на ищеца да му заплаща, в качеството на баща и законен представител на детето, месечна издръжка в размер на 300 лева, който счита за прекомерно висок.

Относно претенцията на ищеца за определяне на режим на лични отношения между нея и детето, оспорва същата, като заявявам, че от една страна този режим е силно ограничен, а от друга - не е съобразен с местоживеенето ѝ в чужбина, което не позволявало да взема детето всеки

месец така, както било посочено.

Във връзка с постигнатата между страните съдебна спогодба по гр. дело № 162/2020 г. по описа на Карловски районен съд, свързана с пътуването на детето в чужбина, имала доста неудобства. Тя била резултат на много компромиси от нейна страна. По настояване на ищеца било уредено пътуването да се осъществява с нея или с упълномощено от нея лице-роднина по права или съребрена линия. Това условие ограничавало твърде много възможностите да извежда детето в чужбина. Желала то да може да пътува, придружено и от трети лица, упълномощени от нея. Можела възникне ситуация, при която детето да отиде на екскурзия или езиков курс, организирани от училище. В този случай придружаването се извършвало от учител или възпитател. Отделно от това, тъй като желала тя да упражнява родителските права и детето да живее при нея в И., ако претенциите ѝ бъдели уважени от съда, щяло да е необходимо заместващо съгласие на бащата за пътуване на детето в чужбина, без ограничения в броя на пътуванията, тяхната продължителност и времето, през което ще се осъществяват, важно за всички страни в Е., в т.ч. О.К.В. и С.И. и Р.Т., на екскурзии, почивки, гостуване, лагери, курсове, лечение и др., в т.ч. и с цел местоживее на детето със своята майка в К. И., до навършване на пълнолетие или за определен период от време.

МОЛИ съда да постанови решение, с което

да предостави на В. П. А. с ЕГН ***** от град К., община К., област П., ул. „Г.К.“ № *** упражняването на родителските права по отношение на детето Л. Г. А. с ЕГН ***** и постанови местоживее на детето при майката; да определи режим на лични отношения на бащата с детето;

да осъди ответника да заплаща на детето си месечна издръжка в размер на 200 лева, считано от предявяване на насрещния иск – 17.02.2022 г. до настъпване на причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска;

да постанови решение, заместващо липсващото съгласие на бащата, с което да разреши малолетното дете Л. Г. А. с ЕГН *****, да пътува в чужбина, придружено от своята майка В. П. А., или от упълномощено от нея лице, без ограничения в броя на пътуванията, тяхната продължителност и времето, през което ще се осъществяват, до всички страни в Е., в т.ч. О.К.В. и С.И., и Р.Т., на екскурзии, почивки, гостуване, лагери, обучение, лечение и др., в т.ч. и с цел местоживее на детето със своята майка в К. И., до навършване на пълнолетие или за определен период от време, но не по-малко от 5 години, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение.

Моли, на основание чл. 127а, ал. 2 във връзка с ал. 1 от СК във връзка с чл. 76, т. 9, пр. второ от ЗБЛД, в рамките на дадения срок за пътуване в чужбина, да разреши да бъде издаван на детето документ за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗБЛД - международен паспорт, ако такъв не е издаден, при изтичане на срока на валидност на вече издаден такъв или при друга възникнала необходимост от това, без да е необходимо за тези действия съгласието на бащата.

Ответникът по насрещния иск Л. Г. А. го оспорва.

Поддържа изцяло описаната фактическа обстановка в исковата молба против В. П. А. с ЕГН *****, с правно основание чл. 127, ал.2 от СК, като в допълнение към нея заявява, че оспорва всички описани в писмения отговор на същата обстоятелства. Фактическата им раздяла настъпила не в резултат на неговото негативно и агресивно поведение към В. П. А., а поради нейната системна употреба на наркотични вещества. В тази връзка същата имала наложени две наказания от Районен съд Карлово - административно наказание и присъда по НОХД. Не оспорва, че срещу него имало издадена заповед за незабавна защита през 2016г. от Районен съд Карлово, но същата била в периода на обтегнатите им семейни отношения, довели до фактическата им раздяла. В. П. А. не полагала грижи за сина им, както твърдяла, преди да замине за И., тъй като същата не била в състояние да се грижи дори за себе си. Майката на детето настоявала то да живее при родителите ѝ в гр. К..

Същите обаче не могли да се справят с ежедневните грижи за него, като бабата и дядото по майчина линия оставили детето да живее при бащата. В. П. А. не била подпомагана от родителите си при отглеждането на сина им, а тя изцяло разчитала на тях, те да поемат всички бъдещи задължения към детето. Фактическата им раздяла с майката била бурна, като и двамата заминали за чужбина - тя за И., той - за А.. Отърсен от напрежението след раздялата се установил в Б. и започнал да отглежда сина си, тъй като счита, че детето трябва да съжителства с родителя си, а не с баба си и дядо си. Не взел насила детето при себе си, нито съм настоявал да живее при него, но счита, че като родител това било негово задължение. Майката не го молила да взема детето, за да живее с него в чужбина постоянно. Същата искала само да ѝ гостува през ваканциите. Счита, че детето трябва да продължи да живее постоянно в Б., където имало изградено семейство в негово лице, имало приятели в училище, има добро социално обкръжение. Не възразява на детето да бъде разрешено да пътува в чужбина, но само при условията, които са определени със съдебна спогодба по гр.д. 162/2020г. по описа на Районен съд Карлово, и което разрешение било безсрочно.

Детето имало издаден паспорт за пътуване, който се намирал при майката.

Възразява детето му да живее постоянно в И.. Детето се чувствало спокойно при него, бащата го обгрижвал и задоволявал всички потребности. Служителите на ОДЗ при ДСП К. могли да изготвят доклад относно социално битовите условия в жилището му в гр. С., но не знае кой би могъл да даде становище за жилищните условия в наетото жилище на майката в И.. Оспорва твърденията на В. А., че детето се страхува от баща си, двамата били в прекрасни отношения, но същевременно бащата бил и строг като родител, когато се налага с оглед поведението на детето. Детето било много привързано към момичето, с което живеел на семейни начала - Д.Б., двамата се разбирали чудесно, тя му помагала за училище, както и бащата. Не оспорва, че има диплома за основно образование, въпреки че в отговора на исковата молба било посочено като сарказъм. След раздялата му с В. А. създал стабилно семейство и дом за детето си, като дори продължил образованието си и към настоящия момент му предстояло да завърши 11 клас. Работел като машинен оператор - дървообработване в склад за дървен

материал в гр. К. и получавал минимална работна заплата, при осем часов работен ден. Изпълнявал задълженията си като родител и не прехвърлял грижите за детето на родителите си, въпреки че винаги когато се наложило, те били готови да му помогнат.

Оспорва твърденията на В. А., че играел хазарт. Възможно било тя да е изпращала пари на майка си, но същите не стигнали до детето. Не оспорва, че майката изпращала издръжка, но тя не била ежесмесчна. Приложените разписки за извършени плащания потвърждавали само твърденията му, че когато майката купи на детето подарък, издръжка не се изпраща. Приложената В. кореспонденция била извадена от контекста на дълъг разговор между него и майката, касаещ недостатъчния размер на издръжка, която тя заплащала, както и че не е необходимо да му се купуват скъпи подаръци, а трябва да му се осигурява внимание, разбиране и ежедневни грижи. Майката не се съобразявала с ежедневните задължения на детето. Въпреки че от 01.04. до 10.04 включително децата били в пролетна ученическа ваканция и майката можела да прекара всички десет почивни дни с детето, тъй като била в Б., тя на 30.03. и на 31.03. го спряла от учебните занимания, за да го заведе в П. на гости при нейни приятели. Твърди, че майката никога не се съобразявала с учебните занимания на детето. Когато била в Б. умишлено демонстрирала пред детето, че то не трябва да се съобразява с вече изградените от бащата норми и порядки. Детето имало изградени трайни навици - поддържане на лична хигиена, посещаване на учебни занятия, уважение към съученици, приятели, роднини и възрастни хора. Бащата притежавал по-добър родителски капацитет от майката. Детето общувало с бабата и дядото и от двете страни пълноценно, и бащата не ограничавал срещите помежду им. Възпитавал детето си да бъде отговорен човек, като настоявал да учи, да има добър успех в училище, с риск да бъде по-лошият от двамата родители. Когато детето било при майката получавало ненужно скъпи вещи, но не и внимание и обгрижване. След последното му посещение при В. А., детето се прибрало с дълги черни нокти. Многократно с В. А. водили спорове, че не е необходимо детето да парадирва пред приятелите си със скъпи телефон, игри, яке и маратонки, както и че ежедневно са му необходими пари, но същата не възприемала неговите възпитателни методи. Не оспорва факта, че детето се чувствало добре в И. при майка си през лятото на 2021г., но детето било на ваканция и почивка, без ангажименти, които майка му обикновено отричала.

Съгласно приложения като доказателство по делото протокол № 260037/22.01.2021г. по гр.д. № 162/2020г., влязъл в законна сила на 30.01.2021г. бащата Г. Л. А. дал своето съгласие и разрешение да бъде издаден документ за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗБЛА - международен паспорт, на малолетното дете Л. Г. А..

Бащата Г. Л. А. дал своето съгласие, детето Л. Г. А. да напуска пределите на Р.Б. и да се завръща в нея, като пътува в чужбина, придружавано с майката В. П. А. или с упълномощено от нея лице - роднина по права или съребрена линия, до всички страни в Е., през училищните ваканции, почивни дни през учебно време, официалните празници и в друго подходящо за детето време, на екскурзии, почивки, лагери, езикови курсове, гостуване и др., по предварително постигнато между родителите съгласие за

това относно периода и продължителността на пребиваването в чужбина, като през лятото майката ще има право да взема детето за един месец, несъвпадащ с платения годишен отпуск на бащата. Съгласието за това пътуване било за срок от 2 години, считано от датата на подписване на споразумението до настъпване на законни причини, които обуславят изменението или прекратяване на даденото съгласие. След изтичане на 2 години, считано от датата на подписване споразумението, бащата Г. Л. А. дал своето съгласие, детето Л. Г. А. да напуска пределите на Р.Б. и да се завръща в нея, като пътува в чужбина, придружавано с майката В. П. А. или с упълномощено от нея лице - роднина по права или съребрена линия до всички страни в Е. и в Р.Т., през училищните ваканции, почивни дни през учебно време, официалните празници и в друго подходящо за детето време, на екскурзии, почивки, лагери, езикови курсове, гостуване и др., като през лятото майката ще има право да взема детето за един месец, несъвпадащ с платения годишен отпуск на бащата, което съгласие е безсрочно до настъпване на законни причини, които обуславят изменението или прекратяване на даденото съгласие.

Счита, че не са налице основания за изменение на даденото съгласие за пътуване на детето в чужбина.

От събраните по делото доказателства, отделно и в тяхната съвкупност съдът установява от фактическа страна следното:

Съдът е сезиран с обективно и субективно съединени иски при спор между родители относно местоживеенето на ненавършило пълнолетие дете, упражняване на родителските права, режим на лични отношения и издръжка да детето, както и с иск за даване на заместващо съгласие за издаване на документи за самоличност и изменение в даденото разрешение за начина на пътуване на детето в чужбина.

По делото са безспорни следните факти: страните са били във фактическо съпружеско съжителство в периода от 2011 г. до края на 2016г., когато се разделили; на ***** г. се родило общото им дете им Л. Г. А. с ЕГН *****; понастоящем майката живее в И.; детето живее при баща си и лицето, с което той съжителства на съпружески начала - Д.Б., в жилище в град С., собственост на бащата; детето е ученик в СУ „Х.П.“ - гр. К., като по делото са представени и доказателства за част от тях – удостоверение за раждане на детето и служебна бележка от училището.

По делото е представена етапна епикриза на детето за периода от 01.01.2021 г. до 07.01.2021 г., във връзка с проведен профилактичен преглед при остра инфекция на горните дихателни пътища, неуточнена. Представено е и имунизационното досие на Л., от което се установява, че всички имунизации до 7-годишна възраст на детето са извършени. Представена е служебна бележка, че бащата работи по безсрочен трудов договор с настоящия си работодател, считано от 07.09.2021 г. Представен е препис от трудовата книжка на бащата, от който се установява, че същият е работил по трудово правоотношение в периода от 11.02.2020 г. до 21.04.2022 г. Представен е трудов договор, сключен между Г. А. и негов работодател на 07.02.2022 г., от който се установява, че считано от 08.02.2022 г. бащата работи по трудово правоотношение с уговорено възнаграждение в размер на минималната работна заплата за страната (към онзи момент). Представено е

удостоверение за доходите на бащата от предходния работодател, от което се установява, че същият за периода м. септември 2021 г. м. януари 2022 г. е получил следно месечно БТВ заедно с обезщетението за временна нетрудоспособност в размер на 580 лева, изчислено на база 5 месеца. От представеното удостоверение за доходите на ищеца за периода от м. февруари 2022 г. до м. май 2022 г. се установява, че същият е получил средно месечно БТВ в размер на 640 лева. Представена е служебна бележка от *** „Христо Смирненски“ К., че ищецът е ученик в 11 клас (неприсъствено) през учебната 2021/2022 г. Представени са служебни бележки от ** „С.“ град К. – кв. С., от която се установява, че детето е посещавало редовно детската градина през периода м. април 2014 година до м. юли 2018 година, и от СУ „Х.П.“ град К., от което се установява, че детето е било ученик в IV „б“ клас през учебната 2021/2022 година и през периода 08.06.2022 г. до 16.06.2022 г. Л. е бил на зелено училище в град Б..

Майката е представила разписки за преведени суми в полза на бащата, както следва: от 10.02.2020г. за сумата 165 лева; от 13.03.2020г. – 160 лева; от 15.04.2020г. – 170 лева; от 19.05.2020г. – 170 лева; от 23.06.2020г. – 160 лева; от 21.07.2020г. – 160 лева; от 24.09.2020г. – 160 лева; от 29.10.2020г. – 160 лева; от 27.11.2020г. – 170 лева; от 11.01.2021г. -170 лева; от 20.02.2021г. - 160 лева; от 24.03.2021г. – 170 лева; от 05.05.2021г. -170 лева; от 13.09.2021г. – 180 лева; от 18.10.2021г. – 170 лева; от 19.11.2021г. – 170 лева; от 21.12.2021г. – 120 лева; от 10.01.2022г. -160 лева. Представени са и 3 броя разписки за извършено плащане от 18.05.2022 г. за сумата от 200 лева, от 19.04.2022 г. за сумата от 160 лева, разписки от 21.06.2022г., 20.08.2022 г., 19.08.2022г. и 19.09.2022 г., всяка за сумата от по 170 лева, които майката е превела на бащата за издръжка на детето. Представен е договор за наем от 01.01.2020 г., от който се установява, че майката заплаща месечен наем в размер на 250 евро, договорът е бил сключен за срок от една година и действието му е продължено с анекс от 01.01.2021 г. за неопределено време. Представено е извлечение то микросметка, по която постъпват кумите по чл. 7 ал.1 от ЗСПД в размер на 40 лева месечно. От представения заверен препис от протоколно определение № 260037 от 22.01.2021 г. се установява, че родителите са постигнали спогодба във връзка с издаване на паспорт на детето, както и съгласие за пътуване на детето в чужбина при посочените от майката условия в отговора на исковата молба. Определението, с което съдът е одобрил спогодбата е влязло в законна сила на 22.01.2021 г. по делото е представено удостоверение с превод на български език, от което се установява, че В. А. получава средно месечно БТВ в размерва 765 евро, а нетно – в размер на 720 евро, посочено за периода м. август 2021г. до м. януари 2022г. Представено е удостоверение с превод за регистрация на гражданин на съюза, от което се установява, че В. А. е вписана в регистъра на чужденците на К. И. с адрес в град Б., считано от 04.02.2019 година. По делото е представен безсрочен трудов договор от 01.03.2018 г. сключен между В. А. и неин работодател, от който се установява, че същата работи по трудово правоотношение на непълнен работен ден – 10 часа седмично с работно време от 10:30 до 11:30 часа и от 15:00 до 16:00 часа, от понеделник до петък. С изменение на трудов договор от 01.04.2019 г. страните са уговорили В. А. да работи по 20 часа седмично, от понеделник до петък за времето от 10:30 до 13:00 часа и от 15:00 до 16:30 часа. По делото е

представена разпечатка от електрона кореспонденция, от която се установява, че през месец юни 2020 г. и през месец май 2021 г. бащата е предложил на майката тя да упражнява родителските права над детето и то да живее с нея в И.. Липсват данни да е отговорил на предложението ѝ да изготви нужните документи пред нотариус.

Установява се от изготвените служебни справки за съдимост на родителите, че ищецът е бил осъждан на лишаване от свобода, като изпълнението на наказанието е било отложено за срок от три години, за извършено престъпление по чл. 354а ал.3 т.1 от НК през месец януари 2013 г. Определението на съда е влязло в законна сила на 18.06.2013 г. и ищецът е бил реабилитиран по право. В справката за съдимост е посочена дата на настъпилата реабилитация 19.03.2016 г. Според настоящия състав, който не е обвързан с отразеното в справката, доколкото реабилитацията по право настъпва по силата на закона, същата е настъпила с изтичането на 18.06.2016 г., и ищецът е реабилитиран по право, считано от 19.06.2013 г. – датата следваща тази, на която е изтекъл изпитателния срок. В справката е посочено също, че определението, с което е одобрено споразумение е от дата 18.06.2013 г. и на същата дата е влязло в законна сила. От справката за съдимост на майката се установява, че същата веднъж е освобождавана от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК, за извършено на 31.05.2016 г. престъпление по чл. 354а ал.5 вр. с ал.3 т.1 от НК, като и е наложено административно наказание – глоба и веднъж е осъждана за извършено на 07.09.2016 г. престъпление по чл. 354а ал.5 вр. с ал.3 т.1 от НК, като ѝ е наложено наказание – глоба. Няма данни за настъпила реабилитация, доколкото няма данни глобите да са платени. От направените справки в РП - Пловдив, ТО - Карлово и РУ на МВР К. се установява, че срещу бащата няма образувани досъдебни производства.

С протоколно определение по гр. дело № 1349/2016 г. по описа на КрлРС съдът е одобрил съдебна спогодба, във връзка с акт на домашно насилие, извършен от ищецът към ответницата, като по отношение на нея са били взети марки за защита.

Съдът е приел социален доклад, изготвени от ДСП К.. От проучването на ДСП К. се установява, че основно грижи за детето полага неговият баща, който получава помощ и подкрепа от своите родители и от партньорката си, с която живее на семейни начала. Жилището, в което отглеждат Л. представлява апартамент, състоящ се от всекидневна с кухня, която е обособена на приобщена към помещението тераса, спалня и санитарно помещение. За детето има обособен кът във всекидневната, хигиенно-битовите условия са добри и подходящи за отглеждане на дете. Л. има изграден приятелски кръг според възрастта си, контактува свободно с роднините си по майчина и бащина линия. При проучването социалните работници са констатирали, че Л. е притеснително и чувствително дете, наблюдава се привързаност към бащата, детето не знае дали иска да живее в И. с майка си.

Съдът изслуша детето Л., което заяви, че е спокойно докато протича изслушването. Заяви, че понастоящем е в пети клас, обича литературата и да чете книги, заяви, че не гледа много филми. Детето каза, че не знае защо се намира в съда, не му казали. Живее в С. с татко си и неговата приятелка кака

Д., в апартамент. Детето нямало своя стая, живеело в хола. Никой друг не живеел с тях. Мама живеела в И., а когато си дойдела в Б., била при баба и дядо. С мама не се виждали от месец март и от два дни преди заседанието. Жилището на мама и баба било апартамент от три стаи. В И. мама живеела със своя приятел. Л. учел в К. и всеки ден го карали с кола до училище, или баща му, или приятелката на баща му. В случай, че детето трябва да вземе решение, не знае къде би искало да живее постоянно, искал съдът да реши и бил малко притеснен. И двамата му родители се държали добре с него, всичко му било осигурено и от двамата. За домакинството в дома на баща му се грижела неговата приятелка и двамата се разбирали добре.

Изслушан лично бащата Г. А. заявява, че от пет години отглежда сам детето си, което е ученик и отличник, майката е в И. и няма как детето да живее с нея в Б.. Л. бил спокойно и изпълнително дете. Бащата съжителствал с настоящата си партньорка от четири и половина години, а майката била извън Б. над пет години. Л. се разбирал добре с партньорката на бащата, който не смесвал ролята на майката и тази на съжителстващото му лице. Бил в състояние да се справи с нуждите на Л. и с издръжката му. Не злоупотребявал алкохол, не употребявал наркотични вещества от много години, наркотични вещества, нямал хазартни зависимости. Не знаел дали майката употребява алкохол извън нормите, не знаел и дали има зависимости от наркотици и хазарт.

Изслушана лично майката В. А. заявява, че въпреки, че живее в И. от толкова години, поддържа доста добра връзка със сина си и смята, че там би му предоставила по-добро бъдеще. Милувала за Б., но в И. за децата имало по-големи възможности за развитие и тя можела да ги предостави на детето. Работела в кафене, в дома ѝ имало четири малки спални, един хол, една кухня, две тераси. Всеки един от тях можел да си има собствена стая. Живеела заедно с партньор, който бил българин, познавал детето, двамата имали доста добра връзка помежду си. Доколкото знаела, детето учи английски. Майката живеела на 15 км от Б., в близост имало българско училище – на 5 км от дома ѝ, което провеждало занимания в събота и неделя. По отношение на испанското училище майката разпитвала как минава обучението на децата, разбрало, че детето на работодателя ѝ отишло в И. на същата възраст като Л., разбрала, че за една година детето учи с нарочен учител, за да научи испански език. След това обучението продължавало по нормалния ред. Майката нямала други деца. Нямала наркотични и хазартни зависимости, нито партньора ѝ. Имала информация, че през последните години ищецът продавал наркотици, това било миналата година. Нямала доказателства за това, имала го като информация. Не знаела ищецът да злоупотребява с алкохол и да има хазартни зависимости, за момента не знаела. През миналото лято детето било за три седмици в И., отишло с майката на ответницата. По време на престоя му Л. бил доста щастлив и доволен от това, което вижда. Постоянно посещавали различни културни мероприятия, показвали му различни неща. Казал на майка ѝ, че не иска да си тръгва и му харесва. Добре се разбирал с приятеля на майката. Двамата с приятеля ѝ работели при един и същи работодател, той бил управител на автомивката, имали общо доходи в размер на около 3 000 евро на месец и им били достатъчни като стандарт, партньорът ѝ няма деца. Ответницата

работела от 09:00 часа до 17:00 часа, но през месец юни миналата година, когато детето било при нея, не ходела на работа. Работодателката ѝ била българка, направила ѝ услуга и ответницата можела да се освобождава от работа. В жилището им живеел и техен приятел, който работел заедно с тях, споделяли жилището с още един човек. Останалите спални не се отдавали под наем на други хора, апартаментът бил изцяло за тях. В случай, че Л. бъде записан на училище в И., ще се прибира в 17:00 часа, имали училищен автобус и родителите били задължени да водят и прибират децата до по-голяма възраст.

Изслушан допълнително, бащата сочи, че няма други деца, партньорката му няма собствени деца и други хора не живеят с тях. Категорично отрича да е продавал наркотични вещества през миналата година категорично.

В показанията си св. Б., партньорка на ищеца, сочи че го познава от началото на 2018 година. С Г. живеели в град С. в апартамент в к-с С. от близо четири години. Главно ищецът се грижел за детето, той го карал и вземал от училище, детето оставало и на занималня. При необходимост и свидетелката го вземала от училище. Живеели спокойно като семейство. Л. бил ученик и при необходимост баща му и свидетелката му помагали да се подготви за следващия ден, в случаите, когато не успял да стори това в занималнята. Детето имало много добър към отличен успех в училище. Свидетелката сочи, че когато се запознала с Г., той и синът му живеели заедно в кв. С. при родителите на ищеца. Сегашното им жилище било собственост на ищеца, а за детето имало обособен кът, имало легло, бюро, шкафчета за дрехи, за играчки. Имали отделна кухня, спалня, баня. Свидетелката знаела, че майката е заминала за чужбина и детето е останало при бащата. Свидетелката живеела с ищеца от 2018 г. и от същата година Л. тръгнал на училище в първи клас. По това време около един месец живял в К. при родителите на майката, а след около месец отишъл при баща си и свидетелката. Доколкото си спомняла, родителите на В. казали, че не могат да се справят с грижите за него, но този разговор не се провел пред нея. Ищецът не ограничавал срещите на детето с В. или с родителите ѝ. Дори го питал, дали не иска да остане при тях през почивните дни, за да го видят. От като живеели заедно, всяко лято тримата ходили на море, а тази година – и на планина, и на едnodневни екскурзии. Свидетелката не можела да определи разходите за храна в домакинството им, готвели за всички, до миналата учебна година детето се хранело на стол, за който плащали около 40 лева според броя на дните, в които детето се храни на стол. Давали на Л. джобни – по около 4-5 лева дневно, според това дали са му купили сутрин закуска. Майката ежeмесечно пращала между 160 и 180 лева за издръжка на детето, но извън тези средства не участвала с други в издръжката му, не изпращала дрехи, обувки, пособия за училище. Бащата осигурявал тези неща. Майката купила яке на ФК Б., плейстейшон, телефон на детето. Купувала му скъпи вещи – електроника, игри. Детето боледувало един или два пъти от сезонни болести, грип и настинка. Според свидетелката, атмосферата в дома им била нормална. Не може да определи бащата като конфликтна личност и счита, че е нормално на моменти да стига до повишаване на тон, когато детето не иска да направи нещо – да си напише домашните, да изпълни поставена задача. От

както живеела с него, не можела да каже Г. да употребява наркотици или алкохол. Свидетелката била учител по математика, а ищецът работел в строителството на различни обекти. Свидетелката не знаела как точно детето общува с майка си по телефона, защото това ставало насаме, между тя двамата, често си говорили. През последните четири години майката се прибираща в Б. веднъж или два пъти годишно. Детето споделило, че миналата година в И. му харесало, разказало къде са ходили – на стадиона в Б., в музей, показало снимки. Доколкото свидетелката знаела, родителите не общуват помежду си, бащата не уведомявал майката, когато детето се разболее. Г. бил добър човек, притеснителен, отговорен към работата си, към домашните си задължения. Помагал на свидетелката за почистване, за готвене. Когато не била добре, той приготвял храната, перял, чистил. Откакто двамата били заедно, не е проявявал агресия и избухливост спрямо нея или детето. Детето имало приятели, повечето живеели в С.. Покрай училище имал доста приятелства с деца от С., виждал се с тях в парка около блока, където живеели. В К. също казвал, че излиза със съученици, бил общително дете. Миналата година тренирал футбол за известно време. Тази година още не, но споменал, че има желае да тренира бойни изкуства и щели да го запишат, ако все още иска. В свободното си време след училище гледали филми, играел на телефона, на плейстейшъна, понякога рисувал. Няма поставени граници за телефон и компютър, ако останел по-дълго, казвали му да го остави и да прави нещо друго. Детето не прекалявало с това. Не му поставяли граници, защото не прекалявал. Свидетелката не помнела дали В. е предлагала на Г. и дали той се е съгласявал детето да иде в И.. Случвало се детето да остава при майката с дни, когато била в Б., свидетелката не знаела къде отсядали. Случвало се след училище да са заедно. Свидетелката мислела, че детето с желание ходи при майка си, когато тя е в Б.. Ходел и при нейните родители, с изключение на това лято, с желание ги посещавал. През това лято детето било при родителите на ищеца през цялата ваканция. Те им оказвали подкрепа в отглеждането на детето. Желанието да започне училище в СУ „Х.П.“ било заявено от В. и нейните родители, защото било близо до дома им и, може би, с идеята да живее там. Ищецът и свидетелката нямали нищо против, записали го, но след около един месец всичко приключило. През тази година майката се прибрала в Б. преди пролетната ваканция и детето било с нея, отсъствало от училище 3-4 дни, майката попълнила декларация за отсъствие по семейни причини. За четири години това се случило веднъж. След това бащата разбрал, защото детето било с ненаписани домашни, предварително бащата не бил уведомен. Детето наваксало училищния материал с доста покани. В училище изисквали всичко да е написано и подготвено, независимо от отсъствието на детето и поради това възникнал проблем с учителите.

В показанията си св. А., брат на ищеца, сочи, че детето на страните израснало в дома на родителите му в кв. С.. Г. и В. си работели, живели известно време в град С., а майка му и баща му се грижели за Л.. В началото майката на В. искала да го гледа, казвала, че ѝ остава малко време до пенсия, но на четиримесечна възраст детето било оставено при баба му и дядо му по бащина линия. Детето ходело в К. при другата си баба и дядо един-два пъти за по ден, два. Г. си взел детето в С. откакто започнало училище, брат му и Д. го гледали самостоятелно. Абсолютно всичко било осигурено на детето, не било лишено от нищо. Г. и Д. го водели и прибирали от училище. Свидетелят

не знаел майката колко често търси детето. Свидетелят не забелязал интерес към детето от майката или родителите ѝ, докато било в дома му. Той живеел в С. при родителите си. До започване на училище детето живяло в С., чувствало се нормално, всички негови приятели били там, там посещавало **. Брат му понякога бил строг с Л.. Понастоящем брат му учел и продължавал образованието си, у него настъпила много голяма промяна откакто живеел с Д.слава, с която и детето се разбирало много добре. Г. станал много по-спокоен, работел, учел и след работа помагал на свидетеля. Свидетелят имал партньорка, двамата живеели заедно и оказвали подкрепа на брат му. Към този момент Г. не злоупотребявал с алкохол, може би и бира не пиел, не продавал наркотици и не употребявал, не залагал на хазартни игри. Свидетелят мислел, че брат му доста добре се грижи за Д.слава и детето, ремонтирали жилището, всичко било подредено и нагласено като ходел на гости. Когато било малко, детето спяло в С. при родителите на свидетеля и ищеца, Г. и В. го вземали в събота и неделя, и двамата не били шофьори по онова време и като цяло, майката на свидетеля отгледала Л.. Това лято също прекарал при нея. Работното време на свидетеля било от 8 до 17 часа. През тази лятна ваканция детето прочело задължителните книги от списъка, проверявали го какво е написал и какво е прочел, решавал задачи. Иначе играел с децата на улицата, имал колело и тротинейка. Свидетелят знаел, че миналото лято детето е ходило в И., но не знаел за колко време. Споделил, че са му купили тениска на някакъв футболист. Като всяко дете бил доволен Л.. Като цяло детето нямало интерес да ходи при родителите на В.. Когато В. била тук го вземали, но те не проявили интерес, никой не се обадил. Брат ми не споделил да са се обаждали. Брат му не ограничавал срещите на детето с майката или родителите ѝ. Знаел, че за заседанието детето се е видяло с майка си и е останало една нощ при нея, не знаел брат му дали е поставял условия за останалите дни. За майката знаел, че има някакво черно минало, че е осъждана два пъти за притежание на наркотици, чувал за тези неща, но не знаел подробности. Чувал и за брат си подобно нещо. Знаел, че на В. майка ѝ била замесена, доколкото знаел, ставало въпрос за отглеждане на марихуана. Когато имали проблеми с тези неща, родителите били заедно и детето било родено.

В показанията си св. А., майка на ответницата сочи, че дъщеря ѝ заминала за И. през месец декември 2016 година. Тогава се прибрала в дома на свидетелката уплашена, пребледняла и неадекватна. Била много зле, едва говорела. Плакала се, че за малко можела да загуби живота си. Казала на свидетелката, че Г. се опитал да я души и заплашил, че ще я изгори и запали. Причината била, че трябвало той да заведе детето на градина, защото В. била на работа. По това време ответницата работела като касиер в бензиностанция Ш.. Това афектирало ищеца. Тогава В. се прибрала при родителите си. Преди този случай свидетелката няколко пъти ходила да взема багажа на дъщеря си, но тя винаги се връщала при ищеца заради детето, казвала, че не иска детето да остане без баща. Имало два фрапиращи случая, в които Г. изпадал в особено състояние. При един инцидент Г. изхвърлил цяла кофа с изчистен грах през прозореца, от 5-ия етаж. Хвърлил кофата по родителите на ответницата, които били долу, пред блока. Имало друг случай, при който ищецът тръгнал да се самоубива на гарата и поискал В. да му занесе цигари. Ответницата се примолила на майка си да отидат да го намерят. Свидетелката

не помнела коя година станало това, но детето било родено тогава, било през последните една-две години от съжителството на страните, които се разделили през 2016 година. Когато дъщеря ѝ се прибрала уплашена, майката съдействала и завели дело по ЗЗДН, по което била издадена заповед за защита. По това време ищецът го нямало, бил в чужбина, делото било през януари 2017 г., а ищецът се прибрал през есента на 2017 година. По това време дъщеря ѝ била в Б., а родителите ѝ ѝ помагали да отглежда детето. През есента на 2017 година дъщеря ѝ работел в бензиностанцията, а ищецът отишъл там, на място да я заплашва пред колегите ѝ. Родителите на ответницата ѝ помагали и гледали детето в тяхното жилище. Тогава дъщеря ѝ решила да замине в чужбина, свидетелката си помислила, че може да има късмет и ответницата заминала, може би през месец октомври за И.. В. искала от Г. пълномощно, за да отиде детето при нея, но той не бил съгласен. Когато си идвала в Б., ищецът лъжел, че ще ѝ даде пълномощно, но накрая отказвал, затова завели дело, за да може детето да вижда майка си. След като майката заминала за И., детето живяло до края на януари или началото на февруари 2018 при родителите ѝ. Свидетелката имала здравословен проблем с крака, постъпила в болница в С. и помолила ищеца да поеме детето за пет дни, докато траело лечението. Когато изписали свидетелката от болница, ответницата ѝ съобщила да събере багажа на детето, защото за него ще се грижи баща му. Свидетелката твърди, че ищецът имал проблеми с хазарт и наркотици. Имало случай когато направили проверка в дома на страните, полицейският служител я попитал дали В. е нейна дъщеря и казал тя да не поема вината, защото не е виновна. По това време намерили топче в някаква играчка. Твърди, че дъщеря ѝ никога не е имала проблем с наркотици, доколкото тя е виждала. Може да са имали проблеми, но свидетелката не знаела. В. била много уравновесен човек, много спокойна, обичлива. Доплаквало ѝ се като ги гледа сега с детето, много били щастливи двамата. От страна на ищеца нямало проблеми детето да посещава дома на свидетелката, то ходело понякога, ако те имали ангажимент или ако бабата и дядото го извикат, или ако детето поиска. Свидетелката му казала, че е добре дошъл когато пожелае. Преди две седмици трябвало да отиде, но не отишъл и отговорил, че не знае защо. При посещенията си, Л. излизал да играе с деца. Знаела, че в училище си има приятели, бил комуникативен. Всеки път когато майката идвала в Б., детето било с нея по време на престоя ѝ. Поне два пъти си идвала за по две седмици и през цялото време детето било с нея. В. си имала приятел, живеели на семейни начала. Двамата го вземали и водели на почивка, при приятели, на разходки, купували му дрехи. Детето имало прекрасни отношения с Н., приятеля на В.. Н. много се занимавал с него. Свидетелката завера детето в И. за три седмици. В. и нейният приятел живеели в жилище с четири спални, хол, кухня, две тераси и санитарен възел. Навсякъде било обзаведено. В. поддържала жилището. С тях живеело още едно момче, ползвало една от спалните, заедно работели тримата. Детето било много щастливо в И.. Свидетелката била непрекъснато с тях, водили ги да разглеждат забележителности, на аквапарк, в Б., детето имало слабост към футболиста М., водили го на стадиона, купили си тениски, топки, якета от М.. Имали снимки от там. Л. бил щастлив и не му се тръгвало. Когато били в И., било ваканционен период. Детето било на гости на майка си двадесет дни. Намеренията на ответницата били да живее в И. с детето, но не е питала

детето пред свидетелката дали иска да остане там. Детето и дядо му имали много добри отношения. Когато се прибираща в Б., ответницата водела детето и при родителите на приятеля си, посещавала и своите баба и дядо, уважавали всички. Ответницата проявявала интерес от обучението на детето. Г. бил с неуравновесен характер, докато живеел с В., понастоящем свидетелката не знаела. Можела единствено да каже, че когато поискали детето, не го спирал, давал възможност да се срещнат и да общуват с него. Дъщеря ѝ и приятелят ѝ имали добри доходи, нямало период, в който дъщеря ѝ да не работи. Докато били заедно с Г. се случвало той да не работи. Една година казвал, че чака да му се обадят за работа, една година живели в дома на свидетелката. Тя знаела, че с подготовката за училище на детето се занимава приятелката на Г., свидетелката имала хубави впечатления от нея, добре се грижела за детето. Л. се справял много добре в училище и свидетелката мислела, че е благодарение на Д..

Когато се родило детето тримата живеели в С., в С., в гарсонiera на бабата на Г.. В. се грижела за детето. Детето започнало ** в С. и там я завършило. На друго място освен в С. не е ходило на **. Тогава детето за един период било в С., там ношувало при баба си и дядо си, било не периоди. Детето живеело и при родителите си в С. и при другите си баба и дядо в С.. Когато ношувало в дома на свидетелката и на следващия ден било на училище се налагало да контролират домашните му. Имало нещо ненаписано, и приятелката на бащата съдействала по телефона за подготовка на домашното. Детето ходело в дома на свидетелката пожелае, изключение било лятото на 2022 г. Свидетелката знаела от дъщеря си, че ищецът не работи или си сменя работата, не знаела дали задоволява нуждите на Л., двамата с ищеца не контактували, съпругът на свидетелката контактувал с ищеца по повод детето. Свидетелката сочи, че не е виждала бащата да избухва пред детето, откакто то живее с него, но ѝ направило впечатление, че иска разрешение за всяко нещо – да отиде до тоалетна, да вземе нещо и не знаела от къде е наложена такава дисциплина. До лятото на 2022 г. Л. поне веднъж месечно ношувал в дома на свидетелката. Когато дъщеря ѝ заминала за И., всеки месец изпращала на свидетелката пари за детето, различни суми, според нуждите му, по около 200 лева. Когато Г. взел детето В. продължила да плаща издръжка. Първите месеци изпращала на свидетелката, която му купувала дрехи, обувки, храна, след това започнала да праща средства на бащата. Винаги когато се прибираща в Б., майката носела подаръци – купила на Л. електронна игра, яке, раница, когато телефонът му се развалил, купила нов. Когато детето било в И. при майка си, тя работила няколко часа в началото и след това спряла да работи.

В показанията си св. М. сочи, че познава ответницата от пет години, откакто живеела и работела в И.. Ответницата живеела на семейни начала със сина на свидетелката. В. си идвала в Б. минимум два пъти годишно. Соци, че между сина ѝ и детето на В. има близки и топли отношения. Детето се държало нормално, общувало със сина ѝ и всички тях без да се притеснява. Ответницата била кротък, тих и спокоен човек. Свидетелката ги посещавала в И., домът им бил апартамент под наем, състоящ се от хол, кухня и четири спални. С тях живеело още едно момче, с което били приятели, то си имало самостоятелна стая. В жилището имало две спални за гости и едната можела

да бъде отделена за детска стая, в жилището било много чисто. В. и синът ѝ имали близко обкръжение от приятели и колеги, с които общували всеки ден, работодателят им бил българин и се разбирали. Собственикът на жилището, също бил българин и с него също се разбирали добре. Двамата работели на едно и също място откакто заминали в И., живеели в същото жилище. Финансово се справяли добре, плащали си наем и живеели спокоен живот. Мястото където живеели било градче, близо до Б.. Имало в близост до жилището им места за услуги и магазини. Знаела, че в близост има училище, където детето може да учи. Синът ѝ бил отговорен, той и В. имали желание детето да живее при тях. Отношенията между В. и сина ѝ били много добри, личало си, че се обичат и разбират. Пред свидетелката В. не коментирала бившия си мъж, нито пред детето. Ответницата живеела със сина на свидетелката от пет години. Ответницата и синът ѝ нямали проблеми с наркотици и алкохол, нито със закона в И..

Други доказателства от значение по делото не са представени.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема за установено от правна страна следното:

От доказателствата по делото, преценени поотделно и в тяхната съвкупност се налага изводът, че детето трябва да живее при баща си, съответно родителските права да се предоставят на него. За да достигне до този извод съдът оценява фактическото положение до предявяване на иска: Л. е на *** години, постоянно живее в град С. с баща си през последните четири години, има изградена собствена среда и приятели в училище, по местоживееие и при родителите на своите родители. Майката се е установила трайно в чужбина, където пребивава от пет години. Установено е, че връзката между майката и детето не е прекъсната, тя е силна и трайна, но се осъществява от дистанция. Водещият интерес на детето, установен по делото е да се запази средата му. Не се установиха такива важни и значими обстоятелства, които да налагат нейната коренна промяна. Л. е ученик в пети клас, с много добър към отличен успех, с изградени собствени приятелства и навици. Според съда, за да се промени коренно средата му – в чужбина, в непозната обстановка, без да владее език, без изградени приятелства, следва да са налице такива важни и значими обстоятелства, които да го налагат, а по делото не може да се установи в каква посока би му действала такава промяна, дали положителна или отрицателна, съпроводена с ненужен стрес за детето.

Според настоящия съдебен състав по делото са установени безспорните родителски качества и на двамата родители, всеки от тях полага нуждите грижи за детето си, според възможностите си. Родителите, макар и с нечеста комуникация, са съумели да намерят общ език по отношение на нуждите на детето и различията помежду им са несъществени (с изключение на спора относно местоживееенето му), което е само в интерес на Л.. При оценката на родителските качества съдът не взема предвид данните за съдебното минало на родителите, за всеки от които е установено, че в определен период на живота си е имал проблем с държането на наркотични вещества, което е довело и до осъждането им. Тези факти са с давност от 11 години за бащата и 5 години за майката, периоди, достатъчни за съзряване и промяна, като в настоящия момент същите не оказват влияние върху

капацитета и възможностите на родителите да полагат грижи за Л.. Всеки от родителите е създал собствено семейство, работи и реализира доходи, полага грижи за детето и липсват въобще данни за противоправно поведение на някой от тях към настоящия момент и в предхождащите го през последните няколко години. Установени са и добрите взаимоотношения между детето и новите партньори на родителите. Доходите на майката са по-високи, но И. е държава с различен стандарт на живот, по-висок от този в Б.. Установено е, че всеки от родителите разполага с добри и подходящи жилищни условия за отглеждане на дете, и макар жилището на бащата да е малко, в конкретния случай от правно значение е само дали то създава риск за детето, какъвто в процеса не се установява. Нещо повече - докато са живели като семейство, страните са отглеждали детето в същото жилище, т.е. то представлява позната за Л. среда.

За да определи местоживее на детето при бащата и предостави на него упражняването на родителските права съдът отчита установеното, че от ранна детска възраст за Л. приоритетно са полагани грижи от баба му и дядо му по бащина линия, същият четири години е посещавал ** в кв. С., родителите на ищеца му оказват помощ и понастоящем при необходимост. Родителите на майката също са били ангажирани с помощ и подкрепа при отглеждането на Л., но не в същата степен, а ако съдът би определил местоживее на детето в чужбина, същите могат да я подкрепят само морално. Не са доказано в процеса вредно поведение на родителите, или такова, което да ги прави застрашаващи за живота и здравето на детето. Според съда, единственото вредно поведение се установява у бащата на Л., който е осъществил акт на домашно насилие спрямо майката и то пред детето. Давността на този акт е повече от пет години, в период, който и за двамата родители е бил емоционално труден и довел до раздялата им, като към настоящия момент липсват данни бащата да има прояви на агресия спрямо членовете на семейството си или други хора. Социалните работници са установили топлота в отношенията между бащата и сина, в такава насока са и гласните доказателства. Установени са и усилията на бащата да се развива като завърши средно образование и да работи. При установеното настоящо положение, според съда, проява на насилие с давност почти шест години е недостатъчно условие да бъде променен установения бит почти 12 годишно дете. По-добрите битови условия при майката не могат да вземат превес над положеното от бащата през последните четири години и над създадената собствена среда на Л.. Домакинските качества на родителите не са от съществено значение при определяне на кого от тях следва да се предоставят родителските права, те биха имали значение при сериозна липса на такива, щото би се навредило на детето. Такива данни в настоящото производство не са налични. Макар да е установено, че майката е полагала всички усилия да детето да замине с нея в И., сочените по-добри възможности за развитие са бъдещи несигурни събития и няма как да бъдат преценени като положителни или отрицателни. Житейски логичен е факта, че Л. е бил щастлив при престоя си в И. през 2021 г., детето е било за по-продължително време с майка си в сравнение с обичайното, в чужда страна, в която времето му е било предназначено за забавления и събиране на впечатления, но липсват данни как би му се отразило ежедневието, съпътствано от задължение за учене на чужд език сред деца, с които не би могъл да общува.

Изхождайки от изключителния интерес на детето, съдът направи горните изводи и следва да постанови детето да живее със своя баща и да предостави упражняването на родителските права на него.

На майката следва да бъде дадена възможност да поддържа а лични отношения с детето си, за да не се прекъсва биологичната връзка, както и емоционалната и социалната такива между родител и дете, и според настоящата инстанция, той следва да бъде съобразен с местоживеенето ѝ в чужбина. По принцип, контактите с родителя, на когото не са предоставени родителските права за упражняване са необходими за нормалното психическо и физическо развитие на детето. Ответницата (по първоначалния иск) е направила конкретно искане какъв да бъде режима ѝ на лични отношения с детето, и според съда той е адекватен на нейното местоживеене и установените взаимоотношения между майка и дете. Следва на майката съдът да определи да осъществява лични отношения с детето при режим: зимната и пролетната училищни ваканции, два месеца през лятната ваканция, които не съвпадат с платения годишен отпуск на бащата, като не е задължително периодът да е непрекъснат, стига времето на лични отношения да не съвпада с отпуска на бащата, на личните празници на майката - рожден ден и имен ден, на личните празници на детето, рожден ден и имен ден - всяка четна година, както и по друго време по споразумение с бащата, а в случай, че майката е в Б., освен горните периоди и дати, всяка първа и трета седмица от месеца, от 18:00 часа в петък до 18:00 часа в неделя, с преспиване.

Относно издръжката на детето: установено е в процеса, че бащата получава БТВ, което е в минимален размер, а майката –около средната заплата за Б. и без данни на какво ниво е заплата ѝ спрямо минималната или средната в И.. И двамата родители нямат задължения за издръжка към друго дете, и двамата разделят разходите по домакинствата си с нов партньор. Съдът следва да отчете и нарастващата инфлация и увеличените цени в Б. и Е.. Родителите следва да поемат своя дял от издръжката на Л., като с оглед възрастта му и липсата на установени специални нужди, съдът намира, че сумата в размер на 220 лева месечно е необходима и във възможностите на майката, като съдът отчита, че възможният минимален размер на издръжката понастоящем е 177.50 лева. За разликата над 220 лева до пълния предявен размер от 300 лева, искът следва да се отхвърли като неоснователен.

ОНОСНО иска за изменение на начина на пътуване на детето в чужбина и издаване на документ за самоличност при необходимост – в случай на изтичане срока му на действие или друга обективна причина.

Съдът намира тези иски за основателни. Предвид уреждане на мерките по упражняване на родителските права върху детето, съдът намира, че на майката с цел пълноценно да осъществява контактите си с детето, следва да бъде дадена възможност то да пътува в чужбина, не само с нея или нейните роднини по права или съребрена линия, но и с трети, упълномощени от майката лица, както и същата да има право в рамките на периода на пътуванията, да се снабдява с документ за самоличност на детето. Тук съдът отчита и възрастта на детето, Л. е пораснал в сравнение с времето, когато родителите са се спогодили за начина му на пътуване, вече е видял И. и същият не следва да бъде ограничаван да посети и О. К., защото в това именно се състои исканата промяна в мерките относно пътуването на Л.,

извън факта, че може да бъде придружаван от упълномощени от майката лица, които не са роднини.

Следва съдът да измени даденото разрешение за пътуване на детето в чужбина, като постанови решение, с което замести съгласието на бащата и даде разрешение детето да пътува в чужбина, придружено от своята майка, или от упълномощено от нея лице, без ограничения в броя на пътуванията, тяхната продължителност и времето, през което ще се осъществяват, до всички страни в Е., в т.ч. О.К.В. и С.И., и Р.Т., до навършване на пълнолетие на детето.

Бащата счита, че вече е дал съгласието си за снабдяване на детето с документ за самоличност, но това съгласие е еднократно и не може да послужи за снабдяване с нова при изтичане на срока на настоящия или при случайно събитие, налагащо снабдяване с такъв. Паспортите се издават за срок от пет години и следва родителят да разполага с възможност да се снади с нов документ ето защо съдът следва да замести съгласието на бащата за издаване документ за самоличност на детето до навършване на пълнолетие, т.е. в рамките на срока, за който съдът дава разрешение на детето да пътува с майка си.

ОТНОСНО разноските:

В производството по спорна съдебна администрация относно мерките за упражняване на родителски права за ненавършило пълнолетие дете, разноси не се дължат и присъждат.

На основание член 78, ал. 6 от ГПК, съдът следва да се осъди ответницата да заплати, държавна такса по сметка на КрлРС върху определената издръжка в размер на 316.80 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права спрямо малолетното дете Г. Л. А. с ЕГН ***** от град С., община С., област П., к-с „С.“ бл. ***, роден на ****г., от съвместното съжителство на Г. Л. А. с ЕГН ***** от град С., община С., област П., к-с „С.“ бл. *** и В. П. А. с ЕГН ***** от град К., община К., област П., ул. „Г.К.“ № ***, на бащата Г. Л. А. с ЕГН ***** и определя местоживееене на детето при бащата.

ОПРЕДЕЛЯ майката В. П. А. с ЕГН ***** от град К., община К., област П., ул. „Г.К.“ № *** да осъществява лични отношения с детето Л. Г. А. с ЕГН ***** при режим: зимната и пролетната училищни ваканции; два месеца през лятната ваканция, които не съвпадат с платения годишен отпуск на бащата и като не е задължително периодът да е непрекъснат, в случай, че времето на лични отношения да не съвпада с отпуска на бащата; на личните празници на майката - рожден ден и имен ден; на личните празници на детето, рожден ден и имен ден - всяка четна година, както и по друго време по споразумение с бащата, а в случай, че майката е в Б., освен горните периоди и дати, всяка първа и трета седмица от месеца, от 18:00 часа в петък до 18:00 часа в неделя, с преспиване.

ОСЪЖДА, на основание член 143, ал. 2 от СК, В. П. А. с ЕГН ***** от град К., община К., област П., ул. „Г.К.“ № *** да заплаща на детето Л. Г. А. с ЕГН ***** , като малолетно, чрез неговия баща и законен представител Г. Л. А. с ЕГН ***** с от град С., община С., област П., к-с „С.“ бл. *** издръжка в размер на 220.00 (двеста и двадесет) лева месечно, считано от предявяване на иска – 24.01.2022г. до настъпване на законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, като за разликата над 220.00 лева до пълния предявен размер от 300.00 лева, отхвърля иска като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ЗАМЕСТВА, на основание чл. 127а, ал.2 от СК, СЪГЛАСИЕТО на Г. Л. А. с ЕГН ***** – баща на малолетното дете Л. Г. А. с ЕГН ***** за това: детето Л. Г. А. с ЕГН ***** , със съгласието на своята майка В. П. А. с ЕГН ***** от град К., община К., област П., ул. „Г.К.“ № *** да напуска пределите на Р.Б. и да пътува в чужбина със своята майка В. П. А. или с упълномощено от нея лице без ограничения в броя на пътуванията, тяхната продължителност и времето, през което ще се осъществяват, до всички страни в Е., в т.ч. О.К.В. и С.И., и до Р.Т., до навършване на пълнолетие на детето.

ЗАМЕСТВА, на основание чл. 127а, ал.2 от СК, СЪГЛАСИЕТО на Г. Л. А. с ЕГН ***** с от град С., община С., област П., к-с „С.“ бл. *** – баща на малолетното дете Л. Г. А. с ЕГН ***** за това: на детето Л. Г. А. с ЕГН ***** със съгласието на неговата майка В. П. А. с ЕГН ***** от град К., община К., област П., ул. „Г.К.“ № *** да бъде издаван документ за самоличност по чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗБЛД - паспорт, ако такъв не е издаден, при изтичане на срока на валидност на вече издаден такъв или при друга възникнала необходимост от това.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта му относно издръжката и в частта му относно пътуванията на детето и снабдяването му с документ за самоличност.

ОСЪЖДА В. П. А. с ЕГН ***** от град К., община К., област П., ул. „Г.К.“ № *** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на КрлРС държавна такса в размер на 316.80 лева (триста и шестнадесет лева и осемдесет стотинки).

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните в двуседмичен срок от връчването му, пред П.ски окръжен съд.

К.Ш.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____